

והפעם על: חוק התגמולים - המשך

מיצוי זכויות יעבץ ביטון עו"ד

המשך - תגמולים לפי חוק זה ותגמולים או פיצויים לפי חוקים אחרים

מה קורה אם המדינה הגיעה להסדר עם מי שצריך לשפוט אותה לגבי הסכומים ותנאי תשלומם, ולפתע מחליט הנכה לבחור בפיצוי לפי החוק האחר? במקרה כזה קובע החוק כי אם הגיעה המדינה לידי הסכם בכתב בדבר הפיצויים עם האדם החייב בהם לפי החוק האחר ונקבע בהסכם, שיעור הפיצויים ותנאי תשלומם, לא יהא הנכה זכאי לשיעור ולתנאים שונים מאלה שנקבעו בהסכם, אפילו אם עדיין לא נגבו הפיצויים על-ידי המדינה. בכך "כבול" הנכה לתנאי הסכם תשלומים בין המדינה לבין המזיק.

נכגעי פעולות האיבה, הנכים, כפופים להסדר האמור בבחירת מקור הפיצוי בנסיבות האמורות. השכולים, האלמנות והיתומים כפופים למנגנון דומה מאוד שבסעיף 21 לחוק המשפחות. אולם על פי סעיף 21 קיים הבדל משמעותי - והוא הפעלת שיקול דעתו של קצין התגמולים בעניין כפל התגמול ותגמול מלא לנצרכים. ההוראה בדבר בחירת הזכויות בחוק התגמולים אינה פוגעת באמור בסעיף 34 לחוק שירות המדינה (גמלאות) ובסעיף 32 לחוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות), הקובעים אפשרות לגבייה חלקית או מלאה לפי שני החוקים, כמפורט להלן -

סעיף 32 לחוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גמלאות) (נוסח משולב), תשמ"ה 1985 - קובע כי הזכאי עקב מאורע אחד לגימלה לפי חוק זה ולגימלה לפי חוקי השיקום, הברירה בידו לבחור באחת מהן. בחר בגימלה לפי חוק זה, יהיה זכאי לקבל גם עשרים וחמישה אחוזים מהגימלה לפי חוקי השיקום ואת כל שאר הזכויות המגיעות לפיהם, אולם מי שבחר בקיצבה אחר! בנוסף לקיצבה יהיו זכאים למלוא התגמולים יהיה רשאי לקבל את מלוא התגמולים נוסף לקיצבה לפי סעיפים אלה ואין רואים קיצבה זו כהכנסה לעניין חוקי השיקום.

הזכאי שלא עקב מאורע אחד לגימלה לפי חוק זה ולגימלה לפי חוקי השיקום, זכאי לקבל את שתי הגימלאות גם יחד. ב-זוג ויתומים של זכאי לקיצבת פרישה שנפטר, והם זכאים מחמת פטירתו לתגמולים לפי חוק משפחות החיילים או שהמירו את זכותם לתגמולים לפי סעיף 30 לחוק האמור, יהיו זכאים, על אף האמור בהוראות האחרות של סעיף זה, למחצית קיצבתם לפי סעיף 24, אם אותו זכאי, אילולא נפטר, היה זכאי לקיצבה לפי סעיף 14(ד2), ולרבע מהקיצבה האמורה - בכל מקרה אחר! בנוסף לקיצבה יהיו זכאים למלוא התגמולים זולת אם הומרו לפי סעיף 30 לחוק האמור, ואין רואים אתה קיצבה כהכנסה לעניין חוקי השיקום.

לפי סעיף 34 לחוק שירות המדינה (גמלאות) (נוסח משולב), תש"ל - 1970 הזכאי עקב מאורע אחד לקיצבה לפי פרק זה ולגימלה לפי חוקי השיקום - הברירה בידו לבחור באחת מהן, אולם משפרש עובד מהשירות ועקב הפרישה נהיה לזכאי גם לגימלה לפי חוקי השיקום מחמת שינוי בשיעור הכנסותיו, לא יגרע הדבר מזכויותיו לגימלאות לפי חוק זה.

בחר בקיצבה לפי פרק זה, יהיה זכאי לקבל גם עשרים וחמישה אחוזים מהגימלה לפי חוקי השיקום ואת כל שאר הזכויות המגיעות לפיהם.

הזכאי, שלא עקב מאורע אחד, לגימלה לפי חוק זה ולגימלה לפי חוקי השיקום, יהא זכאי לקבל את שתי הגימלאות גם יחד. סעיף קטן זה יחול, לגבי הזמן שלאחר כ"ז בתשרי תשכ"ח (31 באוקטובר 1967), אף על מי שפרש עד אותו יום, ובלבד שאם קיבל הטבות פרישה מאוצר המדינה עקב הפרישה מן השירות, הוחזרו הטבות אלה לפי כללים ותנאים שנקבעו בתקנות.

על אף האמור לעיל עובד שפוטר מהשירות מחמת נכות כמשמעותה בחוק הנכים, שלקה בה באותו שירות ודרגתה היא 35% או יותר, וזכאי הוא בגינה לתגמולים לפי חוק הנכים, יהיה זכאי לקיצבה לפי סעיף 20א(א) וכן למלוא התגמולים והזכויות המגיעים לו לפי חוק הנכים. זכות זו עומדת במקביל גם לנכגעי פעולות האיבה. בעניין זה אין זכות בחירה.

3.2.4. תגמול לבן משפחה של חייל שנפטר

במקרה של חייל שנפטר עקב פגיעתו בפעולת איבה והוכר כחייל שנספה במערכה, יהיו בני משפחתו (אלמן, יתום או הורה שכול) זכאים לתגמול לפי חוק משפחות חיילים בלבד, ואת המנוח יראו כחייל שנספה במערכה לכל דבר ועניין. הקביעה היא חד משמעית ועל אף מה שנאמר בסעיף הנוגע לזכות הבחירה. בעניין זה אין זכות בחירה.

החומר המקצועי נלקח מתוך הספר 'נפגעי פעולות איבה' המדריך לנכים ולמשפחות הנספים באדיבות: רחוב בצלאל 10, ת.ד. 3452 רמת גן, 5213603 טלפון (רב קווי): 03-5758482, פקס: 03-5759601 www.yavetz.co.il yavetzad@gmail.com

ניתן לקבוע פנישית ייעוץ חינוך במשרד זק"א בע"מ 1-800-22-30-20

עומר יעבץ עו"ד, נטריון יעבץ/ביטון משרד עו"ד

והפעם על: מוטב שתצחקו עלינו, ולא תבכו עלינו

עוד לחשבה טורו של חיים ולדר

רשימת השאלות שכל הורה צריך לשאול את הילדים שלו. בעיקר בגילאי ההתבגרות, אך לא רק

1. יש סיפור מחויך שמסתובב במשפחה שלנו מתקופת השידוכים של ההורים שלי (שזה משהו כמו שישים שנה). על פי הסיפור, בפגישה הראשונה או השנייה בין אבי לאמי, שלף אבי פתק והחל לקרוא מתוכו שאלות משאלות שונות, ובכל פעם שאמי ענתה תשובה אבי סימן "ווי" (או שמא "איקס") והמשיך לשאלה הבאה... כמובן שהסיפור הזה נטחן אצלנו, ואף הומחז והוצג, בכל אירוע משפחתי ראוי לשמו. גם חיקויים רבים היו לו, כמו המבט החוקר של אבא והתשובות המבוהלות של אמא... ואיך שלא סיפרנו אותו זה תמיד היה מצחיק יותר מהפעם הקודמת.

כמובן שהדבר נעשה באישור מלא של ההורים, ואף בהתלהבות מצדם, כי **הומור** משפחתי היה אחד הדברים שהורי תמיד עודדו. עוד משהו ששווה ללמוד על הווי משפחתי. ואבא שלי תמיד היה מסיים את הטקס (וכל טקס שכזה) במילים: "שתמיד תצחקו עלינו ולא תבכו עלינו". השבוע גיליתי מה באמת קרה שם, אבל את זה נשאיר לסוף.

2. ואני חשבתי שימי בין הזמנים הם הזדמנות נהדרת לערוך רשימה משלנו. ואני מתכוון לרשימת שאלות שכל הורה צריך לשאול את הילדים שלו. בעיקר בגילאי ההתבגרות, אך לא רק. "נוכחות הורית" זה אחד ממצעבי האישיות של ילד. ומהי נוכחות הורית אם לא ידיעה על מצב רוחם, רגשותיהם, מחשבותיהם, לבטיהם של הנערים / ות. ולא רק. גם ידיעה על מצבם הלימודי, החברתי, המשפחתי והאישי.

הילדים שלנו נמצאים מרחק פסיעה מאתנו, אך לפעמים עולמם הפנימי רחוק מאתנו כרחוק מזרח ממערב. טבעם של ילדים ונערים שאינם ממהרים לשתף את הוריהם בדאגותיהם, בעיותיהם וקשייהם. זו לא אשמנתו. זהו טבע האדם. גם אנו היינו כאלה (מי פחות מי יותר).

אז נכון שגדלנו והתפתחנו, אך האם ידעתם שעשרים אחוזים מהילדים והנערים מסתככים במהלך שנות הילדות והנעורים במשהו שמאיים על שלמות נפשם או התקדמותם הנפשית / הרגשית / החברתית. לעיתים זה משהו שבא מתוכם ולעיתים זה משהו שמגיע מגורם חיצוני ואנו עלולים שלא לדעת דבר. יש לזה משמעות.

איך נדע מה מתחולל בליבם? זה נראה כמו משהו קשה מאד, אבל האמת שניתן לעשות זאת בשיחה של חצי שעה ב... לא ביום. בשבוע. כן, חצי שעת שיחה בשבוע עם ילד מספיקה כדי לדעת מה הולך איתו. כמובן לא על השיחה הראשונה, אבל מארג של שיחות כאלה חצי שעה בשבוע למשך תקופה ארוכה נותן את הנוכחות ההורית הנדרשת.

3. ושמא תאמרו, "נו באמת, מי לא מדבר עם הילד שלו חצי שעה בשבוע". ובכן תתפלאו, רוב בני האדם אינם עושים את זה. לצורך העניין, "תוריד את הפח" לא נקרא שיחה, ו"תפסיק כבר ללכלך כאן", בוודאי לא נקרא שיחה. וגם דיבור כזה או אחר שמצטבר במהלך השבוע לכדי חצי שעה גם הוא לא נקרא "חצי שעה בשבוע".

שיחת "חצי שעה בשבוע" היא שיחה של חצי שעה רצופה, ללא טלפונים וללא הפסקות. אתה ואת עם הילד / ה ו או הנער / ה. לא ביחד. לחוד. כל אחד מכם. כשתנסו את זה תגלו שזה יותר קשה ממה שחשבתם, בעיקר לאבות.

שיחה בין אב לבן מתנהלת בערך כך:
"מה קורה?"
"בסדר".
"יופי".
שתיקה.
"מה ככה?"
"בסדר".
"אאה".
"איך בישיבה?"
"בסדר".
"לא חסר כלום?"
"לא".
"אה, יופי".
שתיקה.

4. מה שאני מציע כאן זה מאגר שאלות שאותן תשאלו את ילדיכם או מתבגריכם. אתם לא חייבים לקרא אותה מן הכתב, ואולי עדיף שלא תעשו את זה (בטח לא בפגישת כי מה שהיה פעם לא עובד היום). אני אנסח כאן שאלות שחלקן תשמענה טריוויאליות (שוליות, מיותרות, לא מהותיות) וחלקן "חוכרות", אבל הן בפוריות יקדמו אתכם לידיעה על מה שמתחולל אצל ילדיכם ובאופן כללי, שיפור בנוכחות הורית וקשר טוב יותר עם הילדים.

השאלות מנוסחות באופן אחיד, אך הן מתאימות לילדים וילדות ונערים ונערות בת"ת, ב"ס, ישיבה וסמינר. **שאלות בנושא חברה ומסגרת**

א. כמה ילדים יש בחברתו?
ב. כמה מהם חברים שלך?
ג. כמה מהחברים ממש טובים? (גם אחד זה תשובה)
ד. האם יש משהו ששונא אותך / שאתה חושב ששונא אותך?
ה. האם יש ילדים שתלטינים בכיתה?

ו. האם מישהו טוען כנגדך שאתה שתלטן?
ז. מי / מה גורם הערכה אצל ילדי הכיתה?
ח. האם אתה מרגיש שמעריכים אותך כמו שאתה?
ט. האם אתה אוהב ללכת לביה"ס / ישיבה?
י. האם אתה מרגיש שאתה אוהב?

יא. האם המחנך מתייחס אליך טוב / בינוני / גרוע?
יב. האם אתה מרגיש שהמחנך מפלה אותך לרעה / לטובה?
יג. האם יש ילדים שהצוות החינוכי מתייחס אליהם יותר טוב?
יד. אם כן, מה הסיבה לכך לדעתך?

טו. האם אתה גאה בשם המשפחה שלך? במוצא שלך? בקהילה אליה אנחנו משתייכים?
טז. האם מישהו לועג לך על המשפחה / העדה / הקהילה?
יז. האם יש מלך כיתה? האם הוא מנצל מעמדו לרעה?
יח. האם יש חבורה בכיתה שהיית רוצה להשתייך אליה ולא הולך?
יט. האם אתה אוהב את הלימודים?
כ. האם אתה מצליח לימודית?

5. שאלות בענייני משפחה

א. האם אתה מרגיש שאבא ואמא אוהבים אותך?
ב. האם הם מתעניינים בך מספיק?
ג. האם יש לך את כל מה שאתה צריך?
ד. האם יש דברים נוספים שהיית רוצה? (עם סיוג שלא מבטיחים לתת רק לשאול)
ה. האם אתה מרגיש שאבא ואמא מרוצים ממך?
ו. האם אתה מכבד את אחיך הגדולים?
ז. האם אחיך הקטנים מכבדים אותך? (פרט)
ח. האם לדעת יש ילד במשפחה שמפלים אותו לטובה / לרעה?
ט. האם יש דברים שהיית רוצה לשנות במשפחה / ההורים?
י. האם אתה מרוצה ממעמדך במשפחה?

6. שאלות אישיות

א. האם יש משהו שמדאיג אותך?
ב. האם יש משהו שמפחיד אותך או יש לך חרדות?
ג. יש מישהו / משהו שאתה כועס עליו?
ד. האם את / ה ישן טוב בלילה?
ה. האם אתה מרגיש שיש לך ביטחון עצמי?
ו. האם יש לך כל מיני רגישויות וחששות בנושאי קיום המצוות?
ז. האם מישהו פגע בך ואתה מתייבש או מוחד לספר?
ח. האם קורה שאתה חוזר על פעולה מסוימת יותר מדי פעמים?
ט. האם יש מחשבות שאתה היית רוצה להפסיק ואתה מרגיש שאינך מסוגל?
י. מה הם הדברים שאתה ממש טוב בהם?
יא. איזה דברים היית רוצה שכולם ידעו עליך?
יב. איזה דברים לא היית רוצה שידעו עליך?
יג. האם יש משהו שהיית רוצה אתה להשתנות?
יד. האם יש משהו שהיית רוצה לשנות במשפחה / בחברה / במוסד הלימודי?

7. זו כמובן רשימה חלקית אך די ממצה. אומר לכם כך: מניסיוני רוב הילדים והנערים ישמחו לענות על השאלות (עדיף שלא מתוך הדרך). יש שיעדיפו לענות ככה. על הדרך, כמו על שאלון או סקר אותו ימלאו כמובן לא בנוכחותכם, אך ימסרו לכם התשובות בשמחה. מיעוט שבמיעוט יתקשו לשתף פעולה, ואתם תצטרכו להתאמץ יותר ונצל מצבים כדי להגיע לתשובות.

8. לפני ששלחתי את המאמר התקשרתי אל אבי שיחי" לברר פעם אחת ולתמיד את הסיפור המיתולוגי שרץ אצלנו במשפחה. "תגיד אבא, אתה באמת ישבת ככה מול אמא עם דך ועט ורשמתי וי ויאקסיס?". "בראה לך?" הוא אומר. "הסיפור הזה התפתח כמו חלק מהסיפורים שלך. יש בו גרעין אמת. הייתי בחור צעיר וחסר ניסיון, ולפני הפגישה רשמתי לעצמי על פתק שאלות ונושאים לדון בהם. הפתק נשאר אצלי בתיק. אנחנו התארסנו וגם התחתנו ואחרי כמה שנים גיליתי את הפתק והראיתי לאמא... אתם אלה שהפכתם את זה לסיפור...".

"אבל למה לא אמרת לנו, לפחות שנדע?". "קודם כל, זה אהבתי יותר את הסיפור שאתם סיפרתם מאשר את האמת. חוץ מזה כל כך הניתם מזה, והאדרתם את זה שחבתי פחדתי שאהרוס את כל ההוי המשפחתי". "וחוץ מזה", הוא מסיים, "מוטב שתצחקו עלינו מאשר תבכו עלינו".

7. זו כמובן רשימה חלקית אך די ממצה. אומר לכם כך: מניסיוני רוב הילדים והנערים ישמחו לענות על השאלות (עדיף שלא מתוך הדרך). יש שיעדיפו לענות ככה. על הדרך, כמו על שאלון או סקר אותו ימלאו כמובן לא בנוכחותכם, אך ימסרו לכם התשובות בשמחה. מיעוט שבמיעוט יתקשו לשתף פעולה, ואתם תצטרכו להתאמץ יותר ונצל מצבים כדי להגיע לתשובות.

8. לפני ששלחתי את המאמר התקשרתי אל אבי שיחי" לברר פעם אחת ולתמיד את הסיפור המיתולוגי שרץ אצלנו במשפחה. "תגיד אבא, אתה באמת ישבת ככה מול אמא עם דך ועט ורשמתי וי ויאקסיס?". "בראה לך?" הוא אומר. "הסיפור הזה התפתח כמו חלק מהסיפורים שלך. יש בו גרעין אמת. הייתי בחור צעיר וחסר ניסיון, ולפני הפגישה רשמתי לעצמי על פתק שאלות ונושאים לדון בהם. הפתק נשאר אצלי בתיק. אנחנו התארסנו וגם התחתנו ואחרי כמה שנים גיליתי את הפתק והראיתי לאמא... אתם אלה שהפכתם את זה לסיפור...".

"אבל למה לא אמרת לנו, לפחות שנדע?". "קודם כל, זה אהבתי יותר את הסיפור שאתם סיפרתם מאשר את האמת. חוץ מזה כל כך הניתם מזה, והאדרתם את זה שחבתי פחדתי שאהרוס את כל ההוי המשפחתי". "וחוץ מזה", הוא מסיים, "מוטב שתצחקו עלינו מאשר תבכו עלינו".

7. זו כמובן רשימה חלקית אך די ממצה. אומר לכם כך: מניסיוני רוב הילדים והנערים ישמחו לענות על השאלות (עדיף שלא מתוך הדרך). יש שיעדיפו לענות ככה. על הדרך, כמו על שאלון או סקר אותו ימלאו כמובן לא בנוכחותכם, אך ימסרו לכם התשובות בשמחה. מיעוט שבמיעוט יתקשו לשתף פעולה, ואתם תצטרכו להתאמץ יותר ונצל מצבים כדי להגיע לתשובות.

8. לפני ששלחתי את המאמר התקשרתי אל אבי שיחי" לברר פעם אחת ולתמיד את הסיפור המיתולוגי שרץ אצלנו במשפחה. "תגיד אבא, אתה באמת ישבת ככה מול אמא עם דך ועט ורשמתי וי ויאקסיס?". "בראה לך?" הוא אומר. "הסיפור הזה התפתח כמו חלק מהסיפורים שלך. יש בו גרעין אמת. הייתי בחור צעיר וחסר ניסיון, ולפני הפגישה רשמתי לעצמי על פתק שאלות ונושאים לדון בהם. הפתק נשאר אצלי בתיק. אנחנו התארסנו וגם התחתנו ואחרי כמה שנים גיליתי את הפתק והראיתי לאמא... אתם אלה שהפכתם את זה לסיפור...".

"אבל למה לא אמרת לנו, לפחות שנדע?". "קודם כל, זה אהבתי יותר את הסיפור שאתם סיפרתם מאשר את האמת. חוץ מזה כל כך הניתם מזה, והאדרתם את זה שחבתי פחדתי שאהרוס את כל ההוי המשפחתי". "וחוץ מזה", הוא מסיים, "מוטב שתצחקו עלינו מאשר תבכו עלינו".

7. זו כמובן רשימה חלקית אך די ממצה. אומר לכם כך: מניסיוני רוב הילדים והנערים ישמחו לענות על השאלות (עדיף שלא מתוך הדרך). יש שיעדיפו לענות ככה. על הדרך, כמו על שאלון או סקר אותו ימלאו כמובן לא בנוכחותכם, אך ימסרו לכם התשובות בשמחה. מיעוט שבמיעוט יתקשו לשתף פעולה, ואתם תצטרכו להתאמץ יותר ונצל מצבים כדי להגיע לתשובות.

8. לפני ששלחתי את המאמר התקשרתי אל אבי שיחי" לברר פעם אחת ולתמיד את הסיפור המיתולוגי שרץ אצלנו במשפחה. "תגיד אבא, אתה באמת ישבת ככה מול אמא עם דך ועט ורשמתי וי ויאקסיס?". "בראה לך?" הוא אומר. "הסיפור הזה התפתח כמו חלק מהסיפורים שלך. יש בו גרעין אמת. הייתי בחור צעיר וחסר ניסיון, ולפני הפגישה רשמתי לעצמי על פתק שאלות ונושאים לדון בהם. הפתק נשאר אצלי בתיק. אנחנו התארסנו וגם התחתנו ואחרי כמה שנים גיליתי את הפתק והראיתי לאמא... אתם אלה שהפכתם את זה לסיפור...".

"אבל למה לא אמרת לנו, לפחות שנדע?". "קודם כל, זה אהבתי יותר את הסיפור שאתם סיפרתם מאשר את האמת. חוץ מזה כל כך הניתם מזה, והאדרתם את זה שחבתי פחדתי שאהרוס את כל ההוי המשפחתי". "וחוץ מזה", הוא מסיים, "מוטב שתצחקו עלינו מאשר תבכו עלינו".

7. זו כמובן רשימה חלקית אך די ממצה. אומר לכם כך: מניסיוני רוב הילדים והנערים ישמחו לענות על השאלות (עדיף שלא מתוך הדרך). יש שיעדיפו לענות ככה. על הדרך, כמו על שאלון או סקר אותו ימלאו כמובן לא בנוכחותכם, אך ימסרו לכם התשובות בשמחה. מיעוט שבמיעוט יתקשו לשתף פעולה, ואתם תצטרכו להתאמץ יותר ונצל מצבים כדי להגיע לתשובות.

8. לפני ששלחתי את המאמר התקשרתי אל אבי שיחי" לברר פעם אחת ולתמיד את הסיפור המיתולוגי שרץ אצלנו במשפחה. "תגיד אבא, אתה באמת ישבת ככה מול אמא עם דך ועט ורשמתי וי ויאקסיס?". "בראה לך?" הוא אומר. "הסיפור הזה התפתח כמו חלק מהסיפורים שלך. יש בו גרעין אמת. הייתי בחור צעיר וחסר ניסיון, ולפני הפגישה רשמתי לעצמי על פתק שאלות ונושאים לדון בהם. הפתק נשאר אצלי בתיק. אנחנו התארסנו וגם התחתנו ואחרי כמה שנים גיליתי את הפתק והראיתי לאמא... אתם אלה שהפכתם את זה לסיפור...".

"אבל למה לא אמרת לנו, לפחות שנדע?". "קודם כל, זה אהבתי יותר את הסיפור שאתם סיפרתם מאשר את האמת. חוץ מזה כל כך הניתם מזה, והאדרתם את זה שחבתי פחדתי שאהרוס את כל ההוי המשפחתי". "וחוץ מזה", הוא מסיים, "מוטב שתצחקו עלינו מאשר תבכו עלינו".

7. זו כמובן רשימה חלקית אך די ממצה. אומר לכם כך: מניסיוני רוב הילדים והנערים ישמחו לענות על השאלות (עדיף שלא מתוך הדרך). יש שיעדיפו לענות ככה. על הדרך, כמו על שאלון או סקר אותו ימלאו כמובן לא בנוכחותכם, אך ימסרו לכם התשובות בשמחה. מיעוט שבמיעוט יתקשו לשתף פעולה, ואתם תצטרכו להתאמץ יותר ונצל מצבים כדי להגיע לתשובות.

8. לפני ששלחתי את המאמר התקשרתי אל אבי שיחי" לברר פעם אחת ולתמיד את הסיפור המיתולוגי שרץ אצלנו במשפחה. "תגיד אבא, אתה באמת ישבת ככה מול אמא עם דך ועט ורשמתי וי ויאקסיס?". "בראה לך?" הוא אומר. "הסיפור הזה התפתח כמו חלק מהסיפורים שלך. יש בו גרעין אמת. הייתי בחור צעיר וחסר ניסיון, ולפני הפגישה רשמתי לעצמי על פתק שאלות ונושאים לדון בהם. הפתק נשאר אצלי בתיק. אנחנו התארסנו וגם התחתנו ואחרי כמה שנים גיליתי את הפתק והראיתי לאמא... אתם אלה שהפכתם את זה לסיפור...".

"אבל למה לא אמרת לנו, לפחות שנדע?". "קודם כל, זה אהבתי יותר את הסיפור שאתם סיפרתם מאשר את האמת. חוץ מזה כל כך הניתם מזה, והאדרתם את זה שחבתי פחדתי שאהרוס את כל ההוי המשפחתי". "וחוץ מזה", הוא מסיים, "מוטב שתצחקו עלינו מאשר תבכו עלינו".

